

בלתי נשכחת

פעם היא היתה כאן כוכב ממש. עליזה קאשי התחילה, כמו רבים וטובים אחרים, בלהקת הנח"ל ואחר כך התפרסמה מאוד ושרה לנו שירים יפים כמו שובך יונים, וערב בא. יותר מאוחר, שוב כמו רבים וטובים, היא הרגישה שהארץ קטנה עליה והיא יצאה לכבוש את העיר לם, דרך אמריקה, כמובן.

שם היא נישאה ליהודי אמריקאי והמשיכה לשיר, אבל כמו כולם היא דיברה על הבית שלה, שהוא בישראל, וכמה שהיא מתגעגעת. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, התרבה מייד לעזור לכוחותינו והגיעה הגה בטיסה לשיר לפני החיילים. היא שרה, והחיילים קיבלו אותה יפה. ואז, ברגע של התרגשות, מול מצלמות הטל-וויזיה, היא אמרה את המישפט הפילוסופי הע"מוק: "כוס-אומק על כל הערבים". ועם ישראל המשונה הזה, תחת להרע לה, קיבל ממנה גועל נפש. אנשים הפסיקו להגיד לה שלום ברחוב, ונמנעו מלהזמין אותה.

הטיפ שלי לאמריקאים

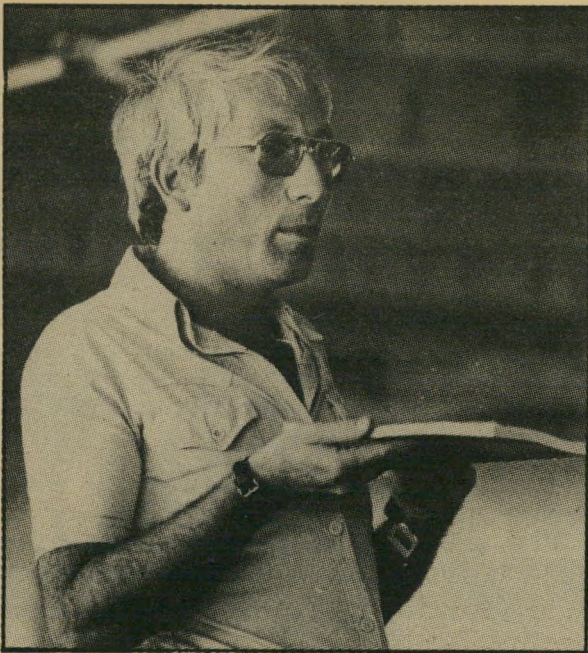
אני מרגישה כליכך רע בקשר לכל העניין הזה של ג'וזטן סולארד, עד שהחלטתי לתת איוה טיפ לשילטונות באמריקה, שמחפשים עכשיו אחרי דויד סופר, שעשה משהו שאסור לעשות, כנראה, בענייני-בורסה. דויד סופר הוא אחד מבעלי מלון הילטון בירושלים. זאת עובדה אחת. העובדה השניה היא שהוא לא אוהב — מה לא אוהב? ממש שונא! — להוציא כסף מהכיס.

נו, אם חיברתם ארבע ועוד ארבע, בוודאי הכנתם מזה שאיפה שרודי סופר נמצא, הוא בוודאי לן באחד ההילטונים, כי שם יש לו הנחה רצינית מאוד, אם לא למעלה מזה.

והנה עוד רמז. מישהו ראה אותו בזמן האחרון מסתובב בלונדון. נו, אז כמה הילטונים יש בלונדון? תחפשו שם, ותראו אם אני לא צורקת!

הכי מצחיק זה: מאיפה אני קיבלתי את הטיפ הזה? פשוט מהחוגים החרדיים ביותר של ירושלים. מה מסתבר? מסתבר ששרה וייססיש, בתו של לייבלה, שהלכה קצת כשאלה, ותוך כרייך ניהל רומאן עם אורי עליזו בתל-אביב, ואחרי כך הכחישה אותו, ראתה כי טוב בענייני-רומאנים ועשתה לעצמה גם רומאן סניף-ירושלים. אבל שם, בעיר-הקודש, היא לא יכלה להרשות לעצמה שיראו אותה סתם עם פלייבוי, ולכן היא התחברה עם דויד סופר, שגם הוא, כמוהו, בנו של רב. וכששני ילדי-הרבנים היו נפגשים, זה היה תמיד בהילטון-ירושלים, כי שם הכל חינם.

סיפור מסובך? ככה זה כשביספור אחד יש גם אלוהים וגם הרבה כסף.

דויד סופר כדאי לחפש במלון עם הנחה

5 דקות מקלקיליה

בבית-חולים מסויים במרכז-הארץ עובד רופא, שהוא גם מנהל-מחלקה. לא רחוק מבית-החולים נמצא ביתו, ובו אשתו ושלושת ילדיו, וכמובן העוזרת הנאמנה. אלא שמנהל-מחלקה בבית-חולים בגרמניה אינו מרוויח הרבה כסף, ובגלל זה הוא גם לא יכול לשלם משכורת גבוהה לעוזרת שבביתו. העוזרת הנאמנה לא רצתה לעזוב את מעבידיה הנחמדים, וככל זאת רצתה להרוויח כמה גרושים נוספים. היא פירסמה בשכונה שהיא מחפשת עבודה נוספת, ועד מהרה צילצלו אליה כמה גברות, ולאחר מכן פגשה בעוזרת, התרשמה ממנה וקיבלה אותה לעבודה. היא נתנה לעוזרת את מפתח דירתה ואמרה לה לבוא לנקות את הירדה פעם בשבוע. מה שהמעסיקה החדשה שכחה להגיד לעוזרת זה באיזה יום לבוא.

וכך, באיזה יום בבוקר, כשגמרה העוזרת את העבודה בביתו של מנהל-מחלקה, היא לקחה את המפתח של המקום החדש והלכה לשם. פתחה את הדלת, נכנסה לדירה ולפני שהתחילה לנקות, החליטה לעשות סיור ברירה ולראות איפה כדאי לה להתחיל. היא פתחה את הדלת של חדר-השניה, ולרגע עמדה ולא הבינה מה היא רואה. היא ראתה את מעסיקה, מנהל-מחלקה, שוכב לו במיטה עם המעסיקה החדשה, שאחרי כך הסתבר שגם היא רופאה, ועכשיו בדיוק היא עושה סטאו' אצל הרופא הוותיק.

העוזרת סגרה את הדלת, אבל הווג ראה אותה.

מה שיפה בכל הסיפור הזה הוא שכולם החליטו להתעלם ממנו. העוזרת ממשיכה לעבוד כשני הבתים, אבל אף אחד לא מזכיר את הפגישה המשולשת בחדר-המיטות.

עליזה קאשי במקום לראות החברים - הזמינה ההורים

בעיות?

בחודשים האחרונים מתהלכות שמועות על בעיות בנישואין של טדי שאולי, אחיו של רפי שאולי. שמועות אלה מראיגות את ידידי המישפחה, כשכולם מקווים שהן שמועות-שואו. טדי נשוי עם שרון, דיילת, שהיא אם שתי בנותיו. הוא היה נשוי עם דינה ברכה, שממנה

פריצה גינקולוגית

דיירי בנין ברחוב בורלא שבשיכון-למד בתל-אביב מוטרדים כבר תקופה ארוכה. מדי יום צוכאות נשים רבות, חלקן הגדול נשות החברה הגבוהה התל-אביבית, על פתח דלתו של הגיני קולוג הנודע, הר"ר יעקב (ג'קי) אשכנזי. לאשכנזי, שהוא רופא בכיר בבית-חולים השרון, קליניקה בבניין המגורים והדבר מהווה מיטרה.

לדיירים, שחיפשו מוצא מן הבעיה, נודע כי לפי חוקי-העור העירוני אסור לרופא לפתוח קליניקה פרטית בבניין-מגורים, אלא אם כן הוא גר במקום.

שמחים ומרוצים מן התגלית פנו חברי ועד-הבית לאשכנזי, וביקשו ממנו לפנות את המיר-פאה, מכיוון שידעו שהוא מתגורר עם מישפחתו בשכונה אחרת. אבל אשכנזי לא ויתר בקלות. הוא התחכם לוועד-הבית. הגינקולוג הודיע לדיירי הבניין כי נפרד מאשתו, וכאיש פרוד הוא אכן מתגורר בקליניקה שברחוב בורלא.

לכתוב במדור זה שסוף-סוף בחורה אחת יפה מצאה לה את אחד הגברים המרשימים ביותר במישטרה, וכדי להראות לכם שאני לא משקרת, גם לצרף את תמונתו של הגבר יפה-התואר.

אבל לפני שהספקתי להתקרב למכונת הכתיבה, צילצל הטלפון, ועל הקו היתה מישהי ממשרד דובר המישטרה. היא ביקשה ממני ככל לשון של בקשה לא לכתוב שפגשתי את הגבר היפה עם בחורה, כי הוא ירגיש מאוד לא נוח מזה, וגם לא יאה שידעו שקצין כליכך בכיר מסתובב עם בחורות. אתם יכולים להבין את זה?

נפלאות דרכי המישטרה

לפני כמה ימים פגשתי באיזה מקום בקצין מישטרה בכיר ויפה-תואר, כשעל זרועו תלויה גברת נחמדה מאוד.

אני יודעת שהקצין הבכיר הוא גרוש, ולכן רציתי לדעת מי הגברת, והאם הוא הולך להיכנס אל מתחת לחופה בפעם נוספת.

שאלתי אותו, הוא ענה שזה לא מענייניו של עמישראל ועוד כמה דברים כאלה. התכוונתי

קאשי הבינה את הרמז וחזרה לארצות-הברית. מאז כמעט נותקו הקשרים עם ישראל. פעם בשנה, לקראת חג-הפסח, היא היתה מגיעה ארצה, כדי לחוג את ליל-הסדר עם מישפחתה הענפה, הגרה בשכונת הבוכרים. אבל בכל פעם שהיתה מגיעה היא גילתה מחדש שעדיין לא שכחו לה את האימרה האינטליגנטית שלה.

קאשי החליטה לחסוך מעצמה את אי-הנעימות, והפסיקה לבוא ארצה אף ליל-הסדר.

בינתיים היא התגרשה מבעלה, ועכשיו היא גרה עם מרווין, שגם הוא אמרגן יהודי כמו בעלה הראשון, בביתה המפואר בן שלוש הקומות בב' וורלי-הילס. יש לה כיום תוכנית-טלוויזיה קבועה, והופעות במועדונים שונים. יש לה אהבה ויש לה הרבה כסף. אבל מה שהיא היתה רוצה זה לבוא לבקר כאן את החברים, שהיו לה פעם בארץ הקטנה הזאת.

השנה, כדי לחסוך מעצמה את חוסר-הפגישות בארץ, היא הזמינה את הוריה לבלות איתה את ליל-הסדר בלוס-אנג'לס. ההורים נסעו כדי לתת לה את מנת-האהבה.

טדי שאולי כולם מקווים

יש לו ילדה בת 14. אחרי גירושיהם התחתנה דינה עם כרויסלן, שממנו גם יש לה בת. טדי ידוע כבעל-מישפחה מסור ואוהב, ולמענו ולמען הבנות גם אני מקווה שאלה שמועות-שואו.